

Teixint vincles

«Dèdal», un muntatge per a «Temps de Flors» elaborat per alumnes de l'Escola Annexa i els seus pares, és l'obra premiada en l'apartat d'espais efímers dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

TEXT **ALFONS PETIT**

L'exposició Girona, Temps de Flors havia estat durant molt temps la gran protagonista de l'apartat d'espais efímers dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona. Però aquest paper l'havia assumit darrerament el festival Lluèrnia d'Olot, amb els seus espectaculars muntatges basats en la llum i el foc. En l'edició de 2017 dels guardons, però, Temps de Flors ha tornat a recuperar presència, i el muntatge *Dèdal*, obra de Laia Escribà (arquitecta), Oriol Granyer Manyà (biòleg i cisteller) i Miquel Prats Roura (enginyer) i en l'elaboració del qual van participar alumnes de l'escola Annexa i els seus pares, va ser l'obra premiada en l'apartat d'espais efímers.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Escribà, Granyer i Prats comencen apuntant que «*Dèdal* és una gran escultura transitable. És un intent de resposta a preguntes que potser mai no en tindran». Tot seguit expliquen que «*Dèdal* és un projecte pensat i executat per la comunitat de l'Escola Annexa de Girona. Les famílies tallen i classifiquen branques, restes de la poda d'arbres de la ciutat. Els alumnes i els mestres colorei-

xen de blau part d'aquest material. Uns i altres, a partir d'una estructura d'arcs parabòlics, teixeixen branquillons. Els grans ajuden els petits i els destres, els que no ho són tant». D'aquesta manera, segons afegeixen els autors del projecte, «teixir crea vincles nous. Els pensaments s'entrellacen, els silencis es comparteixen. El dolor s'amolla. El Dèdal creix».

Pel que fa al resultat de la intervenció, Escribà, Granyer i Prats indiquen que *Dèdal* («en record de la Mireia, la Bruna i la Sira») «és un laberint sinuós que té forma d'una abraçada infinita. És infranquejable, però només aparentment. Convida a entrar-hi. Cal endinsar-s'hi a poc a poc, caminar-hi per sota a la llum del sol, trepitjant les ombres que es dibuixen en el paviment, o en la intimitat de la nit. Cal romandre-hi fins que se'n descobreix el secret: el recés clar, saturat de color, que permet reconciliar-se amb la vida».

A l'hora de justificar la seva decisió de guardar aquest muntatge, el jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona, integrat aquest any per Jaume Avellaneda i Díaz-Grande, Magda Mària i Serrano, Manuel Ruisánchez i Capelástegui i Núria Salvadó i Aragonés, assegura que ha valorat especialment «la capacitat pedagògica i col·laborativa de l'obra (per ser executada entre pares i fills), i el seu caràcter d'instal·lació habitable que permet l'experimentació interior d'un espai de gran com-

plexitat geomètrica, semblant a un gran niu o cistell». El jurat valora també «la seva vocació artesana -ja que a més de ser una instal·lació transversal en la qual convergeixen l'art i l'arquitectura hi juga un paper fonamental l'artesania-, així com la tècnica emprada, que utilitza arcs parabòlics estructurals sobre els quals es teixeixen com en un embolcall branquillons de fusta, un material natural de cost zero, que prové del reciclatge dels residus de la poda de la ciutat». Finalment, apunta el veredict del jurat, «es considera positivament l'autonomia de l'objecte, que el fa susceptible de ser instal·lat en qualsevol altre lloc». ■

Fitxa tècnica

► **Projecte:** Dèdal.

► **Municipi:** Girona.

► **Autor:** Laia Escribà (arquitecte), Oriol Granyer Manyà (biòleg i cisteller) i Miquel Prats Roura (enginyer).

► **Col·laboradors:** Ampa i Escola Annexa-Joan Puigvert de Girona; Associació de Veïns de les Pedreres fora Muralla de Girona; Escola d'oficis de l'Ajuntament de Girona; i Brigada municipal de Girona.

► **Promotor:** Ajuntament de Girona

► **Fotografia:** Tavi Nonó i Jordi S. Carreira.

A